

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Delphi Hungary Autóalkatrész Gyártó Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja eelkõige selle artiklit 183, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ning võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid ja praktika, mis välistavad viivitusintressi maksimise käibemaksu summalt, mille tagastamist ei saanud nõuda selliste seadusest tulenevate tingimuste kohaldamise tagajärjel, mille kohta Euroopa Liidu Kohus on oma otsuses kindlaks teinud, et need on ühenduse õigusega vastuolus, kuigi liikmesriigi õigus näeb muudel juhtudel tagasinõutava käibemaksu hilinenud väljamaksmisel ette intressi maksimise?
2. Kas tõhususe ja võrdväarsuse põhimõtetega on vastuolus liikmesriigi kohtute selline menetlus, mis ei luba [intressi]nõudeid esitada haldusmenetluses — piirates nii õigussubjekti, kelle õigusi on rikutud, võimalusi vastutus põhiste õiguskaitsevahenditega, kuigi õiguste kaitse on sel juhul liikmesriigi õiguskorras praktikas välistatud — ainuüksi seetõttu, et puudub neile asjaoludele kohaldatavat menetlust reguleeriv konkreetne õigusnorm, kuigi muude sarnaste intressinõuete [menetlemine] ja intresside väljamaksmine kuulub maksuhalduri pädevusse?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kas liikmesriigi kohtud on kohustatud muid kui konkreetse asja asjaoludele kohaldatavaid liikmesriigi kehtivaid õigusnorme ühenduse õigusega kooskõlas tõlgendama ja kohaldama selliselt, et võrdväärsete ja tõhusate õiguskaitsevahendite kasutamine muutuks võimalikuks?
4. Kas esimeses punktis osutatud ühenduse õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et ühenduse õigusega vastuolus sissenõutud, kinnipeetud või ülekanmata jäetud maksudelt tasumisele kuuluvate intresside [nõudeõigus] on selline subjektiivne õigus, mis tuleneb vahetult ühenduse õigusest endast ja mille kaitset saab liikmeriigi kohtutes ja ametiasutustes nõuda vahetult ühenduse õigusele tuginedes ka siis, kui liikmesriigi õigus ei näe sel konkreetsel juhul ette intresside maksmist, ning selle intressinõudeõiguse põhjenduseks piisab, kui tõendada, et on rikutud ühenduse õigust ja et maks on sisse nõutud, kinni peetud või väljamaksmata jäetud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší soud České republiky (Tšehhi Vabariik) 12. detsembril 2013 — L versus M; R ja K

(Kohtuasi C-656/13)

(2014/C 85/19)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší soud České republiky

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: L

Vastustajad: M; R ja K

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003⁽¹⁾, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (edaspidi „Brüsseli IIa määrus“), artikli 12 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et see on kohtualluvuse aluseks vanema hooldusõiguse asjades ka siis, kui ühtegi seotud (st „lõikes 1 nimetatata“) menetlust ei ole pooleli?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

2. Kas Brüsseli IIa määruse artikli 12 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sõnaselgelt või muul viisil üheselt mõistetavalt pädevuse tunnistamise all mõistetakse ka olukorda, kus pool, kes ei ole asjaomase menetluse algatamist taotlenud, taotleb sama asjaga seoses ise teise menetluse algatamist, kuid seejärel väidab teise poole taotlusel esimesena algatatud menetluses kohe oma esimese toiminguga, et kohtul puudub pädevus?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

⁽¹⁾ ELT 2003 L 388, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243.